

upaatvivkelig Lægeautoriteterne, hvem det skyldes, at Kommunerne paa forskellige Steder, saaledes i Kjøbenhavn, i forskellige Amtsrådskredse og i forskellige Købstæder frivillig have taget fat paa at sætte en Stopper for denne Sygdom gennem Desinfektion. Det er Lægeautoriteterne, hvad enten man derved forstaa Embedsautoriteter eller Folk, der have Krav paa at betragtes som Autoriteter paa dette Omraade, som ere traadte op i den senere Tid. Jeg skal saaledes nævne det almindelige Lægemøde i Fjor i August Maaned, hvor man tog fat paa de to Spørgsmaal, med hvilke Justitsministeriet i dette Djeblig er beskæftiget, og hvoraf et Resultat kan ses i det Lovforslag, der er kommet frem i Landstinget, ligejom man forhaabentlig ogsaa vil komme til at se et Resultat paa det andet Punkt. Bestyrelsen for den almindelige Lægeforening henvendte sig til Sundhedskollegiet med Opfordring til at søge at faa Bestemmelser ind i Epidemiloven om gratis Desinfektion over for Tuberkulose. Dette gav Anledning til en Korrespondance mellem Sundhedskollegiet og Ministeriet, og paa Grundlag af denne fremkom Forslaget i det andet Ting. Paa det samme Lægemøde udtaltes der Omst. om, at der ved det offentlige Foranstaltning maatte trykkes og omdeles i meget stort Omfang en Pjece, der skulde henlede Publikums Opmærksomhed paa Sygdommens Bestaaenhed, dens Fare og de Foranstaltninger, der ere trufne. Den skulde uddeles i et Antal af 200,000, og man udtalte tillige Omst. om at faa opslaaet Plakater. Denne Henvendelse kom til Ministeriet, og dette har forhandlet med Sundhedskollegiet og atter med Bestyrelsen for det almindelige Lægemøde, og jeg antager, at der, om ikke under de samme Former saa under andre Former, som for øvrigt ere tiltraadte af Lægeforeningens Bestyrelse, vil komme et Resultat frem heraf ad Aare, maaste allerede i Aar. Det er den Vej, jeg mener, at man bør gaa, man maa prøve sig frem. Med al Respekt for den ærede Ordfører kan jeg ikke anse det for tilstrækkeligt, at en enkelt Læge tager Initiativet paa dette Omraade. Kommer det, støttet af den samtlige Lægestand, vil det naturligvis møde Smødetommen. Jeg vil derfor ikke sige, at der ikke kan gøres mere, end der ligger i disse Forslag; men jeg vil kun fremhæve dette, at jeg ikke tror, at det er gjort med at skrive nogle Paragraffer sammen og forelægge en Lov i det ene af Tingene til Overvejelse. Jeg tror, at det hurtigt skal vise sig, at der vil frembyde sig mange Vanskeligheder, saa-

ledes som det ogsaa er fremhævet af de foregaaende Talere.

Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til enkelte Paragraffer. I § 9 siges det, at efter hver eneste Søndag eller anden Helligdag, hvor der er Gudstjeneste, skal samtlige Landets Kirker, naturligvis paa Kirkeklassens Regning — jeg ved ikke, om det bliver Kirkefejeren, thi saa faa vi et stort Ramasbrig — vadskes eller afstøves fugtigt. Det skal ikke blot ske alle disse Dage, men, som den sidste ærede Taler gjorde opmærksom paa, ogsaa alle andre Dage, hvor der har været Forsamling eller Møde i Kirken, altsaa naar der har været Alltergang, vielse eller blot en Børnedaab. Det skal ogsaa ske ved samtlige Teatre. Hver eneste Aften, naar der er spillet, skal der foretages en saadan Behandling. Det skal endvidere finde Sted i Koncertlokaler; men for øvrigt tror jeg ikke, at man kan blive staaende derved. Man maa komme til det samme ved mange andre Lejligheder, som naar der i offentlige Lokaler, Forsamlingsbygninger, Gæstgivergaarde og Hoteller holdes Foredrag, hvad der er almindeligt omkring i Landet, eller der holdes Bælgermøde eller deslige. Skal man paa Grund af den Mulighed, at der har været brytsthyge til Stede foretage denne Desinfektion? Ja, det kunde jo være overmaade hensigtsmæssigt, men det er en meget kostbar og bebyrdende Foranstaltning i Forhold til det Gode, den bringer. Og nu vil jeg sammenligne dette med Hovedparagraffen — thi den, som egentlig maa betragtes som den væsentligste Paragraf, er § 4, om Desinfektion. Dette gaar da ud paa at fordrer meget, meget mere end Desinfektionsparagraffen forlanger. Medens man nemlig paa Grund af den Mulighed, at der er brytsthyge paa disse Steder, fordrer disse desinficerende Foranstaltninger, forlanger man ingen desinficerende Foranstaltninger i disse Titusinder af Hjem. Sa, man forlanger Desinfektion, naar den paagældende er død, og ogsaa i det Tilfælde, at man flytter, men uden for disse Tilfælde bærer den paagældende Smitten paa sig i det Hus, hvor han bor, til Fordærvelse især for sin Familie, som jo nærmest er udsat. Han gaar frit omkring alle Vegne, besøger Slægt og Venner, kommer paa Kroer og Gæstgiversteder — naturligvis, det er hans Ret — og fører stadig Smittestoffet med sig. Man vil her ved se, hvor vanskelig selve Bestemmelsen om Desinfektion er. At man ikke bestemmer, at i de Huse, hvor der er Folk, som ere angrebne af Tuberkulose, skal finde Desinfektion Sted en Gang om Ugen, eller om Maaneden eller